

FORRÓ SIKERT HOZOTT

a szovjet szakszervezetek
öntevékeny művészeti együtteseinek
szegedi bemutatója

Baráti látogatás
a Konzervgyárban

Ismerkedés
a várossal

A hétfőn

Szegedre érkezett szovjet

szakszervezeti művészegyüttes — mint jelentettük — még aznap délután meglátogatta a Szegedi Konzervgyár művészeti csoportjait. Az üzem fiataljai, vezetősége és a szovjet elvtársak is nagy érdeklődéssel készültek a találkozára. A vállalat kapujában Kardos Ernő főmérnök, Náci János elvtárs, az MSZMP intéző bizottság elnöke, Pócz Nagy Jánosné elvtárs és szakszervezeti elnök és Förgő Lászlóné elvtársnő, vállalatvezető fogadta a kedves vendégeket. Az üdvözlő szavakra F. A. Medvegyev elvtárs, a csoport művészeti vezetője válaszolt.

A kultúrterem gyönyörűen felvirágozva, ízlésesen terített asztalokkal fogadta a belépőket. Az üzem táncosport tagjai virágokkal ajándékozták meg a látogatóba érkezett szovjet barátait. A vendégek és a konzervgyári fiatalok elhelyezkedtek az asztalok mellett, vidáman tréfálkozva igyekeztek egymást megérteni és kóstolgatták az üzem izletes gyümölcskonzerveit. Az asztalnál egymás mellé kerültek Lidia Konkusz, a leningrádi Pedagógiai Főiskola negyedéves hallgatója, Georgij Panejev orvos aspiráns és Jaganur Szultanov, az Ufa városbeli famodel készítő. Kínálgatják őket a konzervgyárban dolgozó leányok, s hogy jobban megértsék egymást, segítségükre siet a tolmács.

Már régen folyik a színpadon a tápai Merigetős bemutatása, mikor még mindig beszélgetünk. Barátaink elmondják, hogy országsszerte kitörő lelkesedéssel és szeretettel veszik őket körül, akárhova mennek. Georgij komolyan csóválja a fejét: „nem értem, mi volt veletek októberben”. Megpróbálom elmondani a történeteket, illetőleg megmagyarázni az események hátterét. Néhány ember szereplésére is sor kerül a beszélgetésben. Georgij értékelése világos:

— Ezek az emberek most vették le a círcukot. Csak azt nem értem — hajtogatta, — hogyan híhetettek nekik ez-élt?

A táncbemutatóknak vége, már magyar táncosok, szovjet vendégek egymással ropják a csárdást a parketten. Georgij megígéri, hogy levelet és képeket küld a leningrádi egyetemi hallgatók életéről.

A szakszervezeti vezetők N. J. Hjecsikavili elvtársnőt, a szovjet szakszervezetek kulturális osztályának egyik munkatársát fogják körül. Mezey Károly a tápai Merigetős történetét, meséjét magyarázza. Hjecsikavili elvtársnő egy-egy megjegyzést tesz. Míg a beszélgetésben az elméleti tapasztalatcsere folyik, a tápai dallamok ütemére a cseljabinszki traktoristák már tanulják a lépéseket.

Észre se vettük, már elszaladt az idő. Kár — mondják a szovjet elvtársak, szerettek volna több tánclepet megtanulni. Sajnálják a látogatás végét az üzem dolgozóit is, hiszen ők is szerettek volna látni valamit. De nem baj, majd az esti előadáson gyönyörködhetnek a szovjet szakszervezeti kultúraktivisták művészetében is.

Sokan azt gondolták, hogy a Pjatnyickij-együttes szombati szereplése után túl gyorsan került sor a szovjet szakszervezetek öntevékeny műv-

szeti csoportjainak bemutatására. A zsúfolt nézőtér már az előadás előtti percekben is megmutatta, hogy az aggodalom fölösleges volt. Az egyes számokat követő lelkes ünneplés pedig azt bizonyítja, hogy az öntevékeny csoportok előadása színvonalban sem maradt el a Pjatnyickij-együttes bemutatójától.

Kitűnő szólólisták, kiváló táncosok mutatkoztak be a hétfői előadáson. Konsztantyin Kravcsenkov melegtónusú, zengő baritonja kiválóan érvényesült Borodin: Igor áriájában. Kravcsenkov elvtárs az egyik Moszkva környéki művelődési otthon vezetője. Galina Caricina moszkvai egyetemi hallgató Liszt X. rapszodiájának hibátlan technikájú és gazdag líraiságú előadásával aratott nagy sikert. Lidia Konkusz leningrádi egyetemi hallgató és Borisz Snyimcsikov kereskedelmi alkalmazott Csajkovszkij: Diótörő balettjéből mutattak be egy részletet. Finom, kecses, könnyed táncukkal elragadtatták a közönséget.

és forró dinamika elragadó azerbajdzsáni népi táncot mutatott be Huszejn Hasszanov bakui egyetemi hallgató. Iréne Zardzinszkaja moszkvai egyetemi hallgató virtuóz hegedűjátékát fogadta nagy tapsal ezután a bemutató közönsége. A következő számot a közönség megújráztatta. A cseljabinszki traktorgyár táncgyüttese káprázatos technikával és kiváló koreográfiával mutatta be a Hopak nevű ukrán táncot. A táncjáték eleven bájjával, emberi közelségével és elsősorú lendületével a nézőket valósággal lázba hozta. Ismét szólista következett ezután. Natalja Karszajevszkaja, a moszkvai Orvostudományi Egyetem kutatója orosz népdalt és Brahms magyar dalát énekelte kiváló technikával. A tbiliszi városi együttes szintén megújráztott gruz népi tánc után Nikolaj Nikolajev moszkvai tervezőtechnikus rendkívül ügyes és szellemes bűvészmutatványait, majd a rosztovi mezőgazdasági gépgyár kozák táncát arattak nagy sikert.

A közönség lelkesedése csak tovább növekedett. Jevgenyij Makszimjenka Kodály: Elindultam szép hazámból című dalát énekelte magyar nyelven, tökéletes líraisággal. Ismét a leningrádi dolgozók klubjának balettkarából lépett fel két táncos: Lidia Sztarceva és Georgij Panejev. A keringő, amit bemutattak, hibátlan művészi élményt nyújtott. A csel-

jabinszki traktorgyár táncosportja a terényi párost adta elő, amit a csoport Magyarországon tanult be a díósgyőri művelődési otthon táncosportjának vezetőjétől. Natalja Kuznyecova magyar dalával és fölényes koloratur képességeit megcsillogtató énekszámával, majd Jaganur Szultanov baskir népi táncával szerepelt sikeresen. Szemképrázatos akrobatikus mutatványokat láttunk Rajica Gjenjatova moszkvai telefonkezelő bemutatásában. Ezután a moszkvai kereskedelmi dolgozók klubjának kvartettje aratott forró sikert Maja Bulgakovának, a klub énekesnőjének közreműködésével. Vaszijin Jatyimcsuk moszkvai lakatos akrobata száma: a nanaj birkozás, majd a cseljabinszki traktorgyár orosz népi táncára zárta be a sikeres estét. Az utolsó műsorszám után vendégeink felsorakoztak a színpadon és a közönség lelkesedése közben a „Drága föld” kezdetű dal éneklésével búcsúztak el.

A szovjet szakszervezetek öntevékeny művészeti csoportjainak tagjai tegnap, kedden délelőtti megismerkedtek a város történeti, építészeti nevezetességeivel is. Megnézték a vár romjait, a Fogadalmi templomot, meghallgatták a Dóm kiváló orgonáját. Végig sétáltak a Patheonon, ahol figyelmeztettek bennünket a szobrok elhanyagoltságára. Különösen szívesen időztek a Széchenyi tér fái alatt, s elmondták, hogy ilyen gyönyörű teret, ami ennyire megfogta volna szívüket, még keveset láttak.

Délben a Hungária-szállóban búcsúztak egymástól a szegedi üzemek küldöttei és a szovjet elvtársak. Kicsérték ajándékaikat. — A szovjet elvtársak ajándékát — Moszkvát bemutató albumot — N. I. Hjecsikavili elvtársnő adta át. „Soha, soha nem fogjuk Ünöket elfelejteni” — mondták a forró kézszorítás közben üzemünk küldötteinek a szovjet nép kultúráját velünk megismertető kollégáink.

A kiváló művészeti együttesek szegedi bemutatója ismét erősítette a két nép barátságát. Szeged dolgozói, akik végignézték ezt a káprázatos műsort, s akik beszélgettek a küldöttség szerény, melegsívű tagjaival, nem fogják elfeledni a magas kultúráltságnak és tiszta emberségnek azokat a meghatározó jellemvonásait, amikről a hozzánk ellátogatott szovjet emberek mindig meg lehet ismerni.

(Sz. G.)

KISZ-élet az újszegedi Ifjú Gárda nevelőotthonban

Intézetünkben, az újszegedi Ifjú Gárda nevelőotthonban május 15-én alakult meg a KISZ-szervezet 11 taggal. A napokban tartottuk szervezetünk taggyűlését és a következőket tűztük ki célul:

Összefogjuk erős egységbe azokat a fiatalokat, akik hajlandók bármikor a szocialista hazáért kiállni és ha kell, meg is védeni életük árán. Eltérően a DISZ-tól, határozott célunk az ifjúság kulturális, sport-, szórakozási lehetőségeinek biztosítása, fejlesztése.

Ebben az évben részt veszünk a VIT tiszteltetére rendezett kulturális rendezvényen egy ösztánccal, két szavalattal és rövid színdarabban.

Kéthetes sátoztáborozást is

tervezünk Parádon. Június 15-én, intézetünk fennállásának 50 éves évfordulója alkalmából jubileumi bálát rendezünk a volt MSZT-székében.

Tervbe vettük, hogy

vasárnaponként kirándulunk a környező községek KISZ- és EPOSZ-szervezeteihez

és természetesen vendéglátásukat viszonzozzuk is. Kirándulásainkat különböző sportversenyek és táncmulatságok teszik majd színessé.

Munkánkban igen nagy segítséget nyújt Balázs Tibor megbízott igazgató elvtárs, valamint az intézet MSZMP alapszervezete.

Bócz Lajos KISZ-titkár

Újra vissza, hazai vízre

Lomhán, szinte egykedvűen szeli a hullámokat a folyami vontató. Mögötte csendben áruval — fával érccel, szénnel — terhelt gyomorral pórázva kötte úsznak az uszályok. A hajós akarata, izmos keze irányítja őket a Duna, a Tisza hátán a hazai vízre. Míg az ember szolgálatába szegődött gép készségesen teljesíti a parancsot, a hajós pillantása a Duna szürkészöld, a Tisza sárgás, hol kavargó, hol csendes hullámairól, az örökké éber műszerekről olykor-olykor a két part zöld szalagjára száll. Vajon kik laknak ott?..

És ilyenkor észébe jut saját otthona, családja, amit néhány hetj távollét után most újra vizionálhat.

SAKK

A szófiai verseny végeredménye számunkra kedvezőtlenül alakult. A 14 résztvevő közül az első három helyre általában Matanovics, Filip és Barcza nemzetközi nagymestereket várták, akik játékerejüket tekintve legalább is a papírforma szerint a mezőny legerősebb versenyzői voltak. Reményeinkben csalódnunk kellett, mert Barcza mélyen formáján aluli játékával 5 és fél ponttal a kilencedik helyre került. Nem sokkal jobb Szilágyi eredménye sem, aki 7 pontjával nyolcadik lett, s így egyik magyar versenyző sem jutott tovább a világbajnoki középdöntőbe.

A versenyt Filip csehszlovák nagymester nyerte 9 és fél ponttal. Filip végig vezetett a versenyen, csupán egy játszmát veszített Barczával szemben. A 2—4. helyen három holtverseny alakult Matanovics jugoszláv, Sliwa lengyel és Nejkirch bolgár versenyző között. Mindhárom 8 és fél pontot értek el, közöttük egy újabb kétfordulós verseny dönti el, hogy Filipen felül melyik két mester jut tovább a zónaközi döntőbe. Az ötödik helyen Pfeiffer, az NSZK olimpiai csapatának állandó tagja végzett 8 ponttal, a hatodik

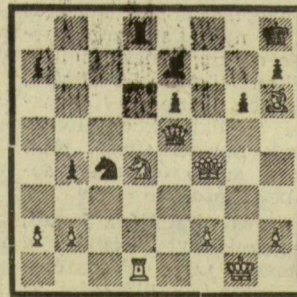
helyre a fiatal román versenyző, Mititelu került. Karaklaics, a kétszeres jugoszláv bajnok csupán a 7-ik helyet tudta megszerezni 7 pontjával.

A verseny 91 játszmájából 37 végződött döntetlenül (40%), ami bizonyítja, hogy a versenyzők hatalmas küzdelmet vívtak a középdöntőbe jutást jelentő első három helyért.

A verseny 3. fordulóján a jugoszláv Karaklaics súlyos hibát vétett, s a fenyegető fojtott matt miatt már a 16. lépésben kénytelen volt a játszmát feladni.

Világos: Karaklaics
Sötét: Pfeiffer

1. e4, e5, 2. Hf3, Hc6, 3. Fb5, a6, 4. Fa4, d6, 5. c4, Fd7, 6. Hc3, g6, 7. d4, exd, 8. Hd4, Fg7, 9. Fxc6, Fxc6, 10. Hxc6, bxc, 11. 0—0, Hf6, 12. Va4, Vd7, 13. Bd1, 0—0, 14. e5, Hg4, 15. exd, Vf5, 16. f3??, Vc5+, s világos feladta. 17. Kh1re, Hf2+, 18. Kgl, Hh3+, 19. Kh1, Vgl+, 20. Bxgl, Hf2 matt következett volna.

Világos: Kgl, Vf4, Bd1, Hd4, Fh6, gyalogok: a2, b2, f2, h2, (9)
Sötét: Kh8 Ve5, Bd8, Hc4, Fe7, gyalogok: a7, b4, e6, g6, h7, (10)

Fenti állás Niemela finn versenyző egyik régebbi játszmájában jött létre. Bár a kiváló versenyző a mostani szófiai versenyen utolsó előtti lett, a fenti állásban szép kombinációval minőséget nyert a negyedik lépésben. Tehát világos indul és nyer. A helyes megfejtőink két pontot kapnak.

A múlt heti feladvány kis nehézségű bizonyult, pedig Szmiszlov világbajnok a tábla mellett megtalálta a megoldást: 1... Fxf2, 2. Kxf2, Hg4+, 3. Kf3, Vf6, 4. Kg4, Bc4, 5. Hxc4, Fc8. (3. Kgl-re világos fojtott mattot kap.)

(90)
— Fogja a puskáját, bajonett auf, és álljon a budi mögé, amíg ez benn lesz, hogy ki ne áshassa magát a pócegödron keresztl.

Az árnyékszék amolyan kicsi, közönséges fabódé volt, szomorúan állt az udvar közepén egy pócegödör fölött, amelyet a közeli trágyadomb is táplált.

Úreg veterán volt ez a bódé, egész nemzedékek végezték már benne a szükségüket. Most Svejk foglalt helyet benne, fél kezével az ajtó spárgájába kapaszkodva, miközben a hátulsó ablakoskán az őrsvezető a fenekét figyelte, hogy ki ne ássa magát.

S a csendőrmester sasszemmel leste az ajtót, és azon gondolkodott, hogy melyik lábába löjön a fogolynak, ha ez szökést kísérelne meg.

De az ajtó nyugodtan feltárult, Svejk elégedetten kilépett és megkérdezte az őrmestertől: — Nem voltam odabent túl sokáig? Nem tartottam fel az őrmester urat?

— Ó, egy csöppet se, egy csöppet se — felelte az őrmester, s közben azt gondolta: „Milyen finom, illedelmes emberek ezek. Tudja, hogy mi vár rá, de azért le a kalappal. Az utolsó pillanatig udvarias. Vajon a mieink is ilyenek lennének az ő helyében?”

Az őrmester ott maradt az őrszobán Svejkekkel, leültek egymás mellé Rampa csendőri üres ágyára, Rampa ugyanis reggelig szolgálatban volt, sorra kellett járnia a falvakat, s most éppen nyugodtan ült a protivini „Fekete ló”-ban, és máriástjátszott a helybeli cipész-mesterekkel, kijelentve a játék szünetében, hogy Ausztriának muszáj győznie.

Az őrmester pipára gyújtott. Svejket is megkínálta dohánnyal, az őrsparancsnok fát rakott a tűzre, s a csendőrszoba egyszerűen a legkellemesebb kis hely lett az egész világon, bé-

kes tanya, meleg fészék, miközben lassan leszállt a tereferére olyannyira alkalmas téli alkony.

De hallgattak mind a hárman. Az őrmester egy bizonyos gondolatot hánytorgatott magában, s végül az őrsparancsnokhoz fordult a megszólította:

— Véleményem szerint nem helyes, hogy a kemelet felakasztják. Az olyan embert, aki feláldozza magát a kötelességéért, hogy úgy mondjam, a hazájáért, tisztességes módon kell kivégezni, golyóval, mit gondolt maga erről, őrsparancsnok úr?

— Feltétlenül csak agyonlőni és nem felakasztani — mondta egyetértően az őrsparancsnok —, tegyük fel, hogy minket is odaküldenek, és azt mondják: „Tudja mag, hogy az oroszoknak hány géppuskájuk van egy maschinengewehrbaiteilungban”. (Géppuska-osztag.) Akkor mi is áruhába öltöznénk, és mennénk. Es ezért már fel kell akasztani engem, mint egy rablógylókat?

Az őrsparancsnok annyira tűzbe jött, hogy felállt, és szinte kiabálva mondta:

— Kévelelem, hogy löjjenek agyon és katonai tiszteletadással temessenek el.

— Van benne valami — jegyezte meg Svejk —, de ha az ember okos, akkor sohase bizonyítanak rá semmit.

— Dehogyan nem! — jelentette ki nyomatékosan az őrmester. — Feltéve, ha ők is olyan ügyesek, s megvan a maguk módszere. Erről különben maga is meg fog győződni.

— Meg fog győződni róla — ismételte meg most már szelidebb hangon, barátságosan mosolyogva hozzá. — Kibúvókkal minálunk senki se megy semmire, nem igaz, őrsparancsnok úr?

Az őrsparancsnok egyetértően bólintott, és közölte abbeli véleményét, hogy vannak, akik már eleve elvesztették a játszmát, még a tökéletes nyugalom álarca sem segít rajtuk, és minél nyugodtabbnak látszik valaki, annál jobban ellene szól a látszat.

(Folytatjuk)